

Brussel, 12 oktober 2020
(OR. en, fr)

Interinstitutioneel dossier:
2017/0332(COD)

11563/20
ADD 1

CODEC 965
ENV 573
SAN 346
CONSOM 160

NOTA I/A-PUNT

---

van: het secretariaat-generaal van de Raad
aan: het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad

Betreft: Ontwerprichtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de
kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water (herschikking)
(eerste lezing)
- Vaststelling van het standpunt van de Raad in eerste lezing en van de
motivering van de Raad
= Verklaringen

Verklaring van de Republiek Bulgarije

De Republiek Bulgarije vindt de definitieve tekst van artikel 11 "Minimumvereisten inzake hygiëne voor materialen die in contact komen met voor menselijke consumptie bestemd water" onbevredigend, omdat in de tekst algemeen gezien sprake is van conceptuele onduidelijkheid en er een gebrek aan samenhang is tussen de vereisten van de drinkwaterrichtlijn als onderdeel van de milieuwetgeving, en de vereisten van de bestaande wetgeving inzake productharmonisering.

Wij betreuren dat onze bezwaren in verband met problemen bij de praktische toepassing van de handeling niet terdege in aanmerking zijn genomen in de definitieve versie van de handeling.

Bulgarije kan derhalve niet instemmen met de aangenomen tekst van artikel 11 en stemt dus tegen wat betreft de definitieve tekst van de richtlijn.

Verklaring van Luxemburg

In een geest van compromis kan Luxemburg het akkoord aanvaarden over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water (herschikking), waarmee ook een gunstig gevolg wordt gegeven aan het initiatief Right2Water.

Luxemburg betreurt evenwel de weinig ambitieuze oplossing die is gekozen voor de metaboliëten van pesticiden en betreurt het dat bij gebrek aan een gedetailleerde effectbeoordeling de gevolgen van de toepassing van de bepalingen op de materialen die in contact komen met drinkwater niet voldoende zijn geanalyseerd voor wat betreft de kosten voor de betrokken actoren.

Verklaring van Nederland **- Artikelen 1 en 16**

Nederland spreekt zijn krachtige steun uit voor het belang van de toegang tot drinkwater en was ingenomen met het initiatief Right2Water. Nederland beschikt over een sterke praktijk en rechtskader betreffende de toegang tot en de levering van drinkwater van goede kwaliteit op nationaal niveau. Nederland blijft evenwel van oordeel dat de drinkwaterrichtlijn, met een nadruk op drinkwaterkwaliteit, niet het passende instrument is om het punt van de verbetering van de toegang tot drinkwater in de EU aan te pakken.

Nederland zet vraagtekens bij de verruiming van de reikwijdte van deze richtlijn op een wijze die de verantwoordelijkheid van de lidstaten dreigt te vertrapen, vooral het verplichte en specifieke karakter van bepaalde maatregelen. Nederland steunt de vaststelling van deze richtlijn met het oog op de duidelijke en bredere voordelen die zij zal opleveren voor de kwaliteit van het drinkwater en omdat wij van mening zijn dat ons drinkwaterstelsel voldoet aan de verplichtingen van artikel 16, maar wij benadrukken dat de manier waarop de toegang tot drinkwater moet worden afgehandeld, onder de verantwoordelijkheid van de lidstaten valt.

Verklaring van Cyprus, Hongarije en Nederland ad overweging 47

De bovengenoemde lidstaten steunen de vaststelling van de drinkwaterrichtlijn, die niet alleen zal zorgen voor hoge normen betreffende de veiligheid van drinkwater voor onze burgers, maar ook indirect de soepele werking van de interne markt zal verbeteren.

Wij achten het evenwel volslagen ongepast om in de motivering van een rechtsbesluit dat drinkwater betreft een algemene formulering in te voegen over de Commissie die actie onderneemt betreffende de toegang tot de rechter in de lidstaten. Dit houdt geen wijziging in van de huidige juridische status inzake de toegang tot de rechter en verleent de Commissie geen verdere bevoegdheid om juridische stappen op dit gebied te ondernemen.

Naleving van het Verdrag van Aarhus, waarbij de lidstaten zelf partij zijn, is een aangelegenheid die wij ernstig nemen. De naleving door de lidstaten van het Verdrag van Aarhus kan het best worden verwezenlijkt op het niveau van de lidstaten, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel. De echte uitdaging blijft evenwel de naleving door de Unie van het Verdrag van Aarhus, zoals genoemd in Besluit 2018/881 van de Raad en in de bevindingen van het comité van toezicht op de naleving van het Verdrag van Aarhus in zaak ACCC/C/2008/32. Ondanks de voltooiing van de studie waarom de Raad heeft verzocht en de verklaring van de Commissie in haar mededeling over de Green Deal van 11 december 2019 dat zij "een herziening zal overwegen van de Aarhus-verordening" (Verordening 1367/2006), nemen wij er nota van dat er geen voorstel in die zin wordt genoemd in het werkprogramma van de Commissie voor 2020.

Wij zijn weliswaar bereid de vaststelling van deze richtlijn te steunen met het oog op de bredere voordelen die deze zal opleveren, maar zullen desondanks waakzaam blijven om ervoor te zorgen dat dergelijk taalgebruik over de toegang tot de rechter in de lidstaten niet zal worden opgenomen in toekomstige rechtsbesluiten op milieugebied.